

Sigitas BIRGELIS
75 eileraščiai

Sigitas BIRGELIS
75 eilėraščiai

PUNSKO "AUŠROS" LEIDYKLA 1999

ISBN 83-87604-35-6

Sigitas Birgelis *75 eilėraščiai*
Išleido Punksko "Aušros" leidykla, Mickevičiaus 23,
16-515 Punkskas.
Rinko, maketavo ir spausdino "Aušros" leidykla.

Jei pasakytume, kad asketiška, tam tikra prasme net sausoka poetinė kalba Sigito Birgelio eilėraščių natūraliai įterpia į madingiausią šiandienės postmodernistinės, “kosmopolizuotos” poezijos srautą (pasaulio pilietis kalba pasaulio piliečiui, nesvarbu, kokioje valstybėje, kokios dvasinės patirties žemyne jis gyventų), iš esmės nepasakytume nieko, nes paneigtume svarbiausią poeto gyvenimo ir kūrybos motyvą. Pabrėžtinai intelektualizuotas S. Birgelio eilėraščių poetinis diskursas toks yra ne vien dėl programinių estetinių siekių. Didžia dalimi jis nulėmtas ir žmogiškosios bei kūrybinės S. Birgelio padėties: būdamas vienintelis profesionalus šiandienės lietuvių poezijos atstovas ir “ambasadorius” Lenkijoje, jis kuria vis dėlto kitakalbinių literatūrų apsuptyje, ir tai savaime lemia, kad mintis, racionali motyvuotas paradoksas ar aforizmas nusvertų visa, ką paprastai koduoja pati kalbos atmintis, intonacija, natūralus žmogaus kalbėjimo ir alsavimo ritmas. Šia prasme apie S. Birgelio poetiką nemažai pasakytų kad ir egzodo poeto A. Nykos-Niliūno kūrybos saviraidos ir poetinių formų kaitos analizė. Todėl tikros atrodo tokios S. Birgelio eilutės: “rytoj būsiu Lietuva/ Lietuva, kuri skauda/ Lietuva, kurią/ angeliškai myliu”. Tai jau ne vien S. Birgelio, tai visos jo kartos (juolab jaunesniųjų) padėtis.

Nesumeluotas ir nenuilstamas S. Birgelio galvojimas apie pačią kūrybą, poeziją: “jau viskas pasakyta/ išleista tiek knygų”, bet eilėraščiai “nenori mirti savo mirtimi”. Šiam poetui tai egzistencinis galvojimas. Ir priminimas visiems, kad vakarykščio intensyvumo poetine kalba jau niekas ir niekada nebebus.

S. Birgelio “75 eilėraščiai” gal pirmiausia ir reikalingi estetinei, poetinei mūsų savivokai ir savijautai išgyventi. Apie “archaiškesnius” poezijos išgyvenimo, recepcijos aspektus jis ir pats kalba atsainiau, iš tam tikros intelektualinės distancijos. Tačiau tai tik dar kartą patvirtina: protingo žmogaus mintijimas eilėraščių ieško ir intelektualiai reflektuojančio skaitytojo.

Valdemaras Kukulas

...et dimitte nobis pecata nostra
sicut et nos dimittimus debitoribus nostris
et ne nos inducas in tentationem
sed libera nos a malo...

*gal reikėjo rašyti Donelaičiui
į Tolminkiemį
įdėti keletą neperskaitytų
neišleistų biografijų*

*gal reikėjo rašyti –
raidėmis neišleistų raidžių
vaisinti nevaišinamus
persivalgiusius išganymo*

*gal reikėjo rašyti –
nuo minčių skaudėjo ranką
žmonės ištvirko
neskaitė – nepirko*

*mediniai rūpintojėliai
mediniai žodžiai
išminčiai
iš Saliamono Viešpaties namų*

*kaip dabar
jus nukratyti nuo lūpų
eilėraščiai, kurie sakote
skaitykite evangeliją*

*Dievas yra –
kiekvienoje kūno ląstelėje
kaip žemėje
garstyčios grūdelis*

*išsikvėpino statinės
išsiliejo tuščios stiklinės*

*Šv. Rapolo bažnyčios bokštai
naivuoliai –
ko žiūrite pro langą
lyg žiopliai ir praeiviai*

*vestibiulyje –
po pusryčių
ant žalio raudono gyvenimo
sočios išsivaikščiojo dienos*

*užverk langą!
eina žodžiai iš pašamonės –
geriau tylėjimu rekti
nei būtum visų nutylėtas*

*eilėraščiai, kurie tylite
lyg sužadėtiniai
išsiskybę po mėnesio
jau viskas pasakyta
išleista tiek knygų*

*eilėraščiai, kurie nenorite
mirti savo mirtimi
mirusieji
spaudžia rankas
per paskutinę vakarienę*

*eilėraščiai, kurie skubate
vaikams parnešti duonos
atsiriekti riekės
iš tikėjimo ir išganymo
brūkšnio*

*eilėraščiai nekantriai vėluojantys
nereikalingi
nieko neišganantys*

eilėraščiai, kurie esate...

a.a. Jonui Avyžiui

*žodžiai sparnuoti
išrikiuoti bendrinės kalbos tvarka
negrižtantys kaip veiksmažodžiai
išsaugoti Viešpačiui*

*dar krenta romanų lapai
ant išbarstytos Tavo mirties
dramos teatre
gyvus vaidina mirusieji*

*jei kalba būtų laiptai
nueičiau į kitą vienatvę
jei kalba yra laiptai
sutiksiu poemą lyg daiktą*

*kas padēs
tave ant lēkštēs
apsvaigusiā
kad valgyčiau*

*tavo lūpas
kaip vynuoges
po sočios
vakarienės*

*Jeruzalė
sugriauta
per tris dienas
atstatyta*

*žodis
ir kūnas
iš Viešpaties
vynuogyno*

*aš Tavo sūnus
Tavo kūnas ir kraujas
spraga, laikina prošvaistė
Tu manęs klausk*

*Tu klausk manęs
pastoralinės simfonijos slėnyje
kur lietaus lašų kombinacija
perkels mus į juodus ir baltus klavišus*

*išeinu žydinčiomis pievomis
lyg per krematoriumo kaminą
dar noriu užmuštiems
grąžinti užmirštus*

*eilėraštis turi atvėsti
jį reikia valgyti kaip duoną
keptą krosnyje ant ajerų
apvalią, kvėpiančią dirvonu*

*eilėraščių reikia valgyti
kartu su tėvų žeme
tėvo rankomis
žagrėmis, jaučiais, Maironiu*

*aprenk pievomis, laukais
apjuosk ežerais, upėmis
apsėk rugiais, ateik duona
eilėrašti, kuris neateini*

*eiliuodamas
į delną pasiemiau pasaulį
netilpo tik tėvo laukai
ir kalvota, kuprota tėvynė*

*išmindžioti kloniai
išbarstyti laukai
pievos – karklynai
keli paklydusieji žiogai*

*o kai atėjo penktoji diena
pasodinau ją prie stalo
vaišinau Bočių duona
dešra, agurku*

*diena tarė:
aš vegetarė, neištekėjus
ne iš čia
truputį nėščia*

*– pagimdyk man dvynukus
du gražius eilėraštukus
apie saulę, mėnulį, žvaigždes
ir dvi smagias daineles*

*smagu buvo žiūrėti
nors jau leidosi rytas
gimė dvynukai
dienos pagimdyti*

*mano besiblaškančios eilės
jūs manęs netrukdykite
nežiūrėkite pro akinius
Škėmos būklėje*

*išrikiuoti kareiviai - žodžiai
išlinksniuoti veiksmažodžiai
dalyviai, pusgalviai
praradusieji protą*

*užmirštos dienos lūpose
išėjusiems gyventi
į dangų
į dangų, kuriuo netikėjo*

*sugrįžkite eilės
yra vietos grįžti
bet ar reikia eiti namo
į devintą mėnesį?*

*sutiksiu naktį
pasaulio pasienyje
kitame gyvenime, kitoje naktyje
išvemsiu amžinybę*

*paimkit mano laimėjimus
kurių neturiu
ir atneškite klaidas
kurių būta*

*naktį –
gulėsiu kitame gyvenime*

*išaušo rytas
“Lietuvos ryto” puslapyje
negražiai išspausdinta
Tėvynė*

*per ilgai užsitęsė sekundė
laiko flanelinė naktis
klausimai ir puzliai
iš kurių sudedama Lietuva*

*puzliais žaidžia vaikas
mokosi iš suaugusiųjų
kaip ant pečių
nenešioti Tėvynės*

*nerašyk manęs, eilėrašti
širdies kopija, linijų kopija
šventraščių kopija
kopija vaikų, užaugusių, mirusių*

*tegul po mano mirties
mano sielą prikelia dulkės
tegul mano kūnas atitenka
žemei, žolei, žvaigždėms*

*tik ar yra — — —
ten kažkur — —
iš anapus —
telefono numeris*

*skambink man bet kuriuo laiku
mirsiu penktadienį, sekmadienį laidos
antrą valandą po pietų
kai pasibaigs viso pasaulio suma*

*bet nekeik amžinybės
jos pakraščiuose valkiojasi žaltys
ir Ieva, kuri niekada nebuvo
išvaryta iš rojaus*

*suprask žvakę, ji žvakidėje gęsta
paguldyta ant savo mirties
jos gyslose kūnas ir kraujas
varvina vašką*

*už naiviai pasikorusią
neišneštą į bažnyčią
pakastą kapinių patvory
kas smerktina – neatleidžiama*

*ji man šviesos atrėžė gerumą
gabalą įdėjo į mirštančio lūpas
užvožė amžinybės dangčiu
ir išėjo gyventi kitiems*

*sukasi milijardai planetų
plazda milijardai žvaigždžių
tyli milijardai galaktikų
šaukia milijardai pasaulių*

*virš kiekvieno žmogelio galvos –
milijardai saulių*

*neieškok manęs –
ten kur tavęs neieškosiu*

*išleiskime Dievo raštus
išleiskime raštus ir amžinybę –
kaip neateinantį lietų*

*išleiskime Dievo Sūnų
pas Tėvą –
į žemę garstyčios grūdėlį*

*ištikimas Dievo Sūnau
išmokyk mus melstis –
kitų žmonių širdimis*

*kelyje daug skubėjimo
arklių, automobilių, praeivių
turgaviečių, parduotuvių, kekšių
faneros jurty, daugiaaukščių namų*

*Tau žemiškas
aš rašau eilėraščius
aš Tau padėsiu
jei tik Dievas padės*

*vakare einu alkanas
nusipirkti paskutinės vakarienės
iš Leonardo da Vinci
paveikslo*

*eilėraščiai, mane pamaitinkite
laiko žymėmis kraujas nubėga
lengviau pasidaro gyventi
lengviau melstis širdimi*

*merginos, kurios mane stebite
nežiūrėkite pro akinių stiklus*

*atverkite save į langus ir daiktus
kurie prašosi nupirkti vitrinose*

*kur grįžtu pavargęs gyvenimu
apkrautas veiksmažodžiais ir alumi*

*dar noriu išleisti pinigus, dukteris, knygą
ateina daug, lieka vienas*

*kuo nusikalto eilėraščiai
kad miršta žmogus*

*tikėjime maloningas
kuris
perkeli kalnus
tiems
kurie be kaltės
be tikėjimo*

*dienos eina –
gražiomis moterų kojomis
linguoja krūtims
kviečia į apačią
kur vyrai nuo rudens
geria alų*

*mano mielas eilėrašti
tu mane parašei
kai buvau išalkęs ir ištroškęs
Viešpatyje*

*dabar išnykstu
iš moterų kūnų
pravertų, kad gražūs
būtų vaikai*

*dėkingumo vainikai
Žolinės atlaidai
Dangun ėmimai
nekalto prasidėjimo eilėraščiai*

*vakarą
vienišos valandos vaikščioja
panašios į gatves*

*netriukšmaukite
žodžiai
juk mane mylite*

*reikėjo atsisakyti vilties
neturto
artimo meilės*

*duoda kažkas
penkias minutes
bet kam tai rūpi*

*soduose tyla
užkimšta burna
pašarvoti pinigai*

*ar kai numirsiu
nustos važiuoti autobusai
vienai penkiašimtajai sekundės*

*ar fotoaparato diafragma
užfiksuos mane
antram gyvenimui*

*kuo nusikalto poezija
kad į pavasarį neatėjo Adamkus*

*neatėjo televizijos bokštai
ir kameros*

*kuo nusikaltau aš
kad pavasarį nepasibeldei į mano širdį*

*juo labiau stengiuosi
tuo labiau neišeina
mano kasdienės duonos
Kyrie eleison!*

*Kristau išgirsk mus –
dienos darbuose
mišparų tyloje
surūdijusių kryžių svetainėje*

*žeme, imu Tave su dirvonais
dar noriu pasodinti
keturis eilėraščius
pirmus, paskutinius*

*kiek nereikalingų daiktų
telpa į bedugnę
kiek žodžių tuščių
į begalybę*

*kai išauš rytas
būsiu girtas eilėrašciais
bajoras –
savo paties samdinys*

*lieknos kojos, balti liemenukai
alkomatai, panašūs į Siamo dukras
iš puotos į puotą*

*skubu tave liesti
lyg būtum
karšta akmenų krūsnis*

*atleisk, juk paleistuvei atleidžiama
tikėjimas grįš
kaip klaidos nuoroda*

*trapus ir vienišas kareivis
prie savo obelisko*

*prozektoriume stebi save
pjaustomą kūną*

*kiek čia duobių išgyventa
kiek kartų ant akmenų mirta*

*kiek nereikalingų kojų, ėjimų
rankų, širdžių, organų*

*nereikalingų žmonėms
nereikalingų tėvynei*

*gimiau už dangaus vartų
amžinybės pakraščiuose
tuščiame tvartelyje
nebuvo vietos*

*malonės Tėve
atleisk, kad nuodėmėje
grįžtu pas Tave
kaip sūnus*

*atleisk –
jie nežino ką daro*

*Kauno “Žalgiriui”
stato obeliską*

*Vilniuje –
važiuoja troleibusas*

*prie Geležinio tilto
suryja tylą*

*eilėraščius reikia pilstyti į sapnus
užlakuotus stiklainiuose
valgyti važiuojant į Ožkinius
į mano 26-ąjį gimtadienį*

*kai parvažiuosi iš Romos
parvežk man mišiolą
Popiežiaus giesmę
žodžiams pamečiau atkimštuką*

*nupirk
iš manęs sodinuką
aš tau pasodinsiu
eilėraštį*

gal visą knygą –

*žeme tave apkabinsiu
nuvesiu
po mirties
į žvaigždes*

*paskutinėje eilutėje
verkia mažas
vienišas
sūnus*

*šitam eilėraščiui neradau žodžių
jie visi išbėgo būti poetais
atsistojo į eilę
prie Nobelio premijos*

*seniau jie būtų žingsniavę
nuolankiai
prie Lenino paminklo
Lukiškių kalėjime*

*greitai išsibėgiojo dienos
linksmuolės*

*į nuvarytus
automobilius girtuoklius*

*nusileido šventojo Antano
galva*

*įsimink mane žydintį pievomis
kaip fotoaparato laike
vienai sekundei
atsivers pasaulis*

*pamečiau save
nespėjau išsiryškinti
jau ateina kupranugariai
išnešti gyvenimo*

*kiek mažiau žemėje dangaus
tiek daugiau paveikslų amžinybėje
kiek daugiau laukuose rūpintojėlių
tiek mažiau gyvenime rūpesčių*

*klausosi patvorių Kristus
prisikėlęs iš mirties
gieda kryžius
Aleliuja –*

*infarktas
vėjas
laiškas
iš gyvenimo į gyvenimą*

*užteks mirties
dar yra stebuklas
atidėtas stebuklas
užmirštas stebuklas*

*nepriklausysiu Tau
šiam pasaulyje
kuris veda mane
papjauti kaip veršį*

*žodžiai drasko pasaulį
sninga į plaučius ir plaukus
neša iš vietos į vietą
žodį, kurio nėra*

*dar yra pjeđestalas
pastatytas ant pjeđestalo
pastatytas, kad kvailas
būtų*

*rožėmis klotas kelias
kad pabaigoj
išsigąstų
savo antkapio*

*nežinojau
kad eilėraščių
reikia rašyti
visą gyvenimą*

gyvenime –

*kuriame
nėra vietos
niekam
nėra laiko*

*vienplaukis
nulaūžtas į akmenį
iš gyvenimo, kurio nėra
į paskutinį gyvenimą*

*už sidabrinių dienų
laiko nuotakos rankos
keturbalsės dienos navoje
viskas tik nuovargis*

*užklupti motinos iščiose
ryto tamsoje
pradėti
vakaro
dienos
nukrėsti
svetimų
savų
geidulių
slykščių
negyvenimų
ritmų
melodijų
atsisakymų
gyventi
dainuoti
pasakoti
apie
nieką*

*lėtai slenka vakaras per sieną
sulaikytas už dainų žodžius
už jotvingius, piliakalnių
už pagonius prūsus*

*laiko horizonte
kontrabanda
permesta mirtis
prisirišta prie svetimų artimųjų*

*jau vakaras leidžiasi
jau jaunystės saulėlydis
jau tiltai tos, kurių myliu
nutiesti tarp žmonių*

*užgesinti langai
pasikėsinimai į mirtį
išžaginti apsinuoginimai
nuogam gyvenimui*

*iš nerašytos tylos
mirusiųjų
gyvių
neparėjusių namo
neparnešusių
pinigų
iš gyvenimo
nepardavusiųjų
savęs
amžinybėje
nepaklaususių
kodėl*

*iš kraujo lašo
iš granito akmenų
neieškok manęs
mano drauge, gyvenime*

*žemėje, kur visi ieško šlovės
pinigų, garbės karalysčių
palik mane
koks buvau negimęs*

*įsilaužę į Dievo namus
jie nežino ką daro
širdis plėšo šventraščius*

*Viešpats
žodžiais
kalbasi su žmonėmis*

*išrinktosios tautos lūpomis
bet jie net sapnuose
žadina Abraomą*

*noriu tave paliesti telefono laidais
pabučiuoti rageliais
kai nereikia nereikia
pasukti į dešinę pusę*

*visomis kūno ląstelėmis
kraujo šiluma
visu noru gyventi
myliu tave*

*Dieve!
kiek daug praregėjimų
infarktų
nusivylimų*

*dienos aprimo, apsėmė
norėjau tave pabučiuoti –
staiga, vogčiomis
atsikėlęs anksčiau prieš jausmus*

*šviesa maitino rytą
antrą valandą nakties
nėra mirties, yra prisikėlimas
rytas užrištomis akimis*

*norėjau šaukti
griuvėsiais išnykti
esu tik raudonas vynas, išlaistytas
kad tau neskaudėtų galvos*

*atvėsta karštos naktys
po lietaus ašaromis
ateina
pabučiavimų vaivorykštė*

*kamščiatrauki, kuris esi
ištrauk mane iš savęs
kaip ištrauki kamštį
ir atidarei gyvenimą mirčiai*

*nežudyk kryžiumi
aš dar rengiu vadovėlius
kad vaikams nereikėtų
mokytis*

*akimis ir rankomis
smeigiuosi į tavo lūpas
lyg iš operos išvartytas nebylys
grambuolys gegužės naktį*

*nevaišink manęs nemiga
plaukų ir lūpų virpėjime
išgelbėtas iš mirties
kaip gyvatės nuodų kūdikis*

*jei lietus lietum apkabino
debesų kaimenę paleido namo
piemu, kuris tyli ir tiki
lūpos krūpčioja maldą*

*Dieve, Tave linksniuoja
kiekviena dienos prakartėlė
bejėgė ir visagalė
atneša ką turi*

*kaip rytas iš ryto
keliuosi iš amžino miego
bandau Tave suvirškinti
bet viskas grįžta atgal*

*puslapiai, kurie lyja
neregėtą dosnumą
kai reikia nereikia*

*lūpos –
šiltos, nepasiekiamos
kad gali pasikarti širdis*

*kur esate tada
mano eilėraščiai
kur jūs*

*išeinu
į ketvirto gyvenimo mirtį
diena spaudžia lūpas
glaudžia šlaunis*

*jei išpažinsiu meilę
prarasiu ją*

*seksualinis auklėjimas
negimusiems
labiau reikalingas
nei gyviems gyvenimas*

*taip mokosi tie
kurie mokosi
ir taip gimsta žmogus
atkartojantis mirtį*

*tie, kurie mane rašote
kaip faksimilę ant antkapio
laiko raidėmis
pėdomis gyliuojančių žodžių*

*sapne nuteka naktis
prisotinta dienos svaigalų
pririšta nakties šėšėlių
atgręžta gyvenimu į naktį*

*kimba lyg saulė į plaukus
minorinė nakties šviesa
susirenka dienos - kumelės
vienišos našlaitės*

*nešluostykite ašarų, moterys
iš akių, iš paveikslų
tėvo veidas lange
išeina neatsisveikinęs*

*prie ežero mano diena
nusileido į vasaros akimirksni
atbridusios bangos
užmetė mėškereę*

*sugavau lydeką
tokią grakščią, tokią jauną
sportiniais pusbačiais
trumpu raudonu sijonu*

*ašakose spengė tylą
išdarinėjau, išmečiau plaučius
kurie trukdė alsuoti
ir tave virškinti*

*akimirksniui stabtelėjo širdis
nėra tikėjimo nėra netikėjimo
tu žuvis, slidi, nepasiekiama
neliečiama, nevalgoma*

*atostogauju pavėsyje
meškerioju vakarą
alsuoja debesis
klajoja audros per naktį*

*kuo labiau tavęs nesuprantu
tuo labiau myliu –
grįžtu namo
amžinos netekties būsenoje*

*tu liesk mane, eilėrašti
žodžiu ir kūnu
susvyruoja tikėjimas
net mažiausiame išbandyme*

*mirštame vienišai vieniši
aplaistyti mirties vėdarais
purvini pasauliu, geiduliais dėmėti
prikelti iš letargo*

*tikime, kad prisikelsime
paskutinę gyvenimo dieną
kad mūsų dienos, kurios netikėjo
prikels mus*

*garbė tiems, kurie miršta
kurie švenčia sekmadienį
jų galvos plaukų šviesa
uždega gyviems aureolę*

*nutiesta telefonų tylą
prie išpažinties nulenkia
akis ir galvas
dar kalba Tėve mūsų*

*pasilik mūsų maldoje
Tu, kurį išpažįstame
iš mirties ir nelaimių
šaukiame*

*per silpnas tikėjimas
nors jaučiam šventraščio žodžius
prisirenkame žvaigždžių
su tais, kurie dar mąsto*

*trečią kartą užgieda gaidys
susvyruoja išbandymas
žodžiai – žaislai
svečiai, kur renkasi per šermenis*

*anapus vandenyno
per ranką nuteka pasisveikinimas
mūsų menkystės meteoritas
neduoda miegoti*

*aklinas masinis sapnas
ant lūžtančios pataisos
nepataisomai
taisosi*

*kur mane nešate, dienos, kur?
sidabro takais, nerimo juostomis
už negyvų vorų, voratinklių
už spindulių, už vaivorykščių*

*susirgau –
vakar iš pilvo išlindo bučinys
bandau ištuštinti visatą
sumenkinti atmintį*

*lygiai taip pat skauda
antausiai ir glamonės
fatališkai žiūriu į ateitį
matau praeitį ir mįslę*

*mylime susikibę
lygiai po du
padalinti gyvenimu
smėlio klepsidroje*

*sėlina tikėjimo diena
netikėjimo naktis
bet neateina
išganymas*

*dienos susistumdė, pamalonino
pralėkė mėnesio žvilgsniu
žingsniai ant skaudančių pečių
akys, lyg jūros perlai*

*dienos skuba, vėluoja
neateina laikrodininkas taisyti gyvenimo
susimąsto kelias kryžkelėje
kelrodžių švytuoklė sustoja*

*kiek daug Tave nėra –
tiek daug Tave trūksta
kiek daug nereikalingai myliu –
tiek mažai parsinešu namo*

*grįžtu paryčiais iš laukų
vėjas drasko lapus
nuo mano dienų kalendoriaus
pakiša po Eglinės piliakalnių*

*dar geranoriškai lieku tarp gyvų
gedulingų eisenų, mirusių
gyvenimas blyškia
kaip neperrišta karvė*

*rytoj būsiau Lietuva
Anykščiai, Paneriai, Medininkai
kur dešimt metų
neskalbta
nepriklausomybė
atsiduoda
burokevičiais
jarmalavičiais*

*rytoj būsiau Lietuva
Lietuva, kuri skauda
Lietuva, kurią
angeliškai myliu
Lietuva, kurioje kalbu
– gerai man čia
Viešpatie*

*tu mane liesk - Žodi
motinos rankomis
tėvo rūpesčiais
tėvyne*

*tuščiuose dirvonuose
susirenka žodžiai
vėl pagarbina
Kūrėją*

*neišpažintos klaidos grįžta atgal
kaip naktį pavogtas siurblys
kraujas sumaišytas žiedadulkeje
pažadintas bitės sapno*

*ir vaikščioja beveik nuliūdęs
kad tokie įkyrūs sapnai
kiemsargiai, kad loja šunys
paryčiais einantiems gulti*

*žemė uždengė mėnulio skydą
naktis visatoje prigurino šviesos
ant nesibaigiančios pabaigos
žmonės sau užtemdė saulę*

*kišenėje debesų tylą, o gal dolerių
Dievo dovana ir palaima
lūkesčių pilna vaiko galva
prisikėlimais be paliovos mirštančių*

*ir išbyra strazdanos, nepažįstami
iš tūkstančio ir vienos vaikystės
per daug sektų, atsegtų liemenukų
tikėjimų, kurių nereikia ir niekad per daug*

*jei gyvename taip arti Dievo
jei rūpintojėliai
taip toli nuo namų
davatkiškų žvilgsnių*

*Dievas turi
ir daug daugiau
žmonių
ne tik mane vieną*

*niekur negaliu pasislėpti
akys primena kūdrą
šokinėjančią į varles
iš šito lietaus nebus debesio*

*kai ryto rasa
iščiulpia saulę
iš horizonto
iš miego išbėga
nuoga
santuokinė diena*

*prisidenk
kryžiaus skersiniu*

*klepsidroje
tingiai byra
smėlis
ir laikas*

*mirusios motinos dvasia
širdyje plaka –
alsavimo mano alsavime!
dūsavimo dūsavime!*

*Viešpatie!
kaip skauda galvą
kaip negera man
žemė pasiima kūną ir sielą!*

*su bėgimu nuo audros
su Dievo palaima
su kasdienių rūpesčių banga
su begaline meile!*

*Miliausiasis Jėzau
paskutinėmis dienomis prikaltas
prie mano nuodėmių*

*žarstau grynomis rankomis
žarijas
Tavo meilės židinio*

*žinau, dar ne kartą
prikels mane kryžius
ir pražudys mano kūno geiduliai*

*šiam pasaulyje
jeigu reikėtų
pjauti gyvulį*

*tegu –
visą gyvenimą
valgysiu žolę*

*manyje rusena
visų
gyvenimų gyvenimas*

Pater noster, qui es in caelis,
sanctificetur nomen tuum,
adveniat...

*vyno ir kraujo pavidaluose
Dievas kužda
apaštalu, pranašų žodžiais
į viso pasaulio tylą*

*sunkias Jericho vanduo
iš rankų šaltinio
iš visų meilės dovanų
visų malonės malonių*

*meldžiame gyventi –
jau eina Ganytojas!
viso pasaulio ganyklos
keliauja į Jeruzalę*

TURINYS

<i>Gal reikėjo rašyti Donelaičiui</i>	7
<i>Mediniai rūpintojėliai</i>	8
<i>Išsikvėpino statinės</i>	9
<i>Eilėraščiai, kurie tylite</i>	10
<i>Žodžiai sparnuoti</i>	11
<i>Kas padės</i>	12
<i>Aš Tavo sūnus</i>	13
<i>Eilėraštis turi atvėsti</i>	14
<i>Aprenk pievomis, laukais</i>	15
<i>O kai atėjo penktoji diena</i>	16
<i>Mano besiblaškančios eilės</i>	17
<i>Sutiksiu naktį</i>	18
<i>Išaušo rytas</i>	19
<i>Nerašyk manęs, eilėrašti</i>	20
<i>Suprask žvakę, ji žvakidėje gėsta</i>	21
<i>Sukasi milijardai planetų</i>	22
<i>Išleiskime Dievo raštus</i>	23
<i>Kelyje daug skubėjimo</i>	24
<i>Vakare einu alkanas</i>	25
<i>Merginos, kurios mane stebite</i>	26
<i>Tikėjime maloningas</i>	27
<i>Mano mielas eilėrašti</i>	28
<i>Vakarą</i>	29
<i>Soduose tylą</i>	30
<i>Kuo nusikalto poezija</i>	31
<i>Juo labiau stengiuosi</i>	32
<i>Žeme, imu Tave su dirvonais</i>	33
<i>Lieknos kojos, balti liemenukai</i>	34
<i>Trapus ir vienišas kareivis</i>	35
<i>Gimiau už dangaus vartų</i>	36
<i>Atleisk</i>	37
<i>Eilėraščius reikia pilstyti į sapnus</i>	38
<i>Nupirk</i>	39
<i>Šitam eilėraščiui neradau žodžių</i>	40

Greitai išsibėgiojo dienos / 41
Įsimink mane žydintį pievomis / 42
Kiek mažiau žemėje dangaus / 43
Infarktas / 44
Žodžiai drasko pasaulį / 45
Nežinojau / 46
Vienplaukis / 47
Užklupti motinos iščiose / 48
Lėtai slenka vakaras per sieną / 49
Jau vakaras leidžiasi / 50
Iš nerašytos tylos / 51
Iš kraujo lašo / 52
Įsilaužę į Dievo namus / 53
Noriu Tave paliesti telefono laidais / 54
Dienos aprimo, apšėmė / 55
Kamščiatrauki, kuris esi / 56
Akimis ir rankomis / 57
Jei lietus lietum apkabino / 58
Puslapiai, kurie lyja / 59
Išeinu / 60
Seksualinis auklėjimas / 61
Tie, kurie mane rašote / 62
Prie ežero mano diena / 63
Atostogauju pavėsyje / 64
Mirštame vienišai vieniši / 65
Garbė tiems, kurie miršta / 66
Per silpnas tikėjimas / 67
Kur mane nešate, dienos, kur? / 68
Mylime susikibę / 69
Dienos susistumdė, pamalonino / 70
Grįžtu paryčiais iš laukų / 71
Rytoj būsiu Lietuva / 72
Tu mane liesk - Žodi / 73
Neišpažintos klaidos grįžta atgal / 74
Žemė uždengė mėnulio skydą / 75
Jeį gyvename taip arti Dievo / 76
Kai ryto rasa / 77
Mirusios motinos dvasia / 78
Mieliausiasis Jėzau / 79
Šiame pasaulyje / 80
Vyno ir kraujo pavidaluose / 81

Sigitas Birgelis
75 eilėraščiai
"Aušros" leidykla, 1999

ISBN 83-87604-35-6

Penktoji Sigito Birgelio knyga.
Knygoje spausdinama egzistencinė poezija.

Pirmoji S. Birgelio knyga - poezijos rinktinė lietuvių ir lenkų
kalbomis "Tarp krantų" - pasirodė 1992 m. Punske.
Antroji - "Tarp durų ir dulkių" - 1993 m. Vilniuje.
Trečioji - "Eilėraščiai iš anapus Dievo" - 1997 m. Punske.
Ketvirtoji - "Septynios dienos, septyneri metai" - 1999 m. Punske.

Sigitas Birgelis
75 eilėraščiai

Išleido Punsko "Aušros" leidykla
Mickevičiaus 23, 16-515 Punksas
Spausdino "Aušros" leidyklos spaustuvė